

ændret. Men jeg vil dog bringe i Erindring, at vi i de senere Aar har foretaget noget, som i Realiteten gaar ud paa det samme, nemlig at nedsætte Procenten for Beskattningen af smaa Indkomster. Det er jo noget, der virker paa samme Maade, og der naas ogsaa i nogen Maade det samme herved.

Der er saa meget mindre Grund til at gøre mange Bemærkninger, som der ikke fra nogen Side er rejst principielle Indvendinger mod Forslaget. Dette hænger vel ogsaa noget sammen med, at Forslag af ganske tilsvarende Karakter har Partierne stemt for i Fjor. Men hvad jeg tillægger større Vægt, er, at det heller ikke fra nogen Side er bestridt, at de Penge, som den højtærede Finansminister igennem disse Forslag har ønsket at tage ind i Statskassen, er der virkelig Brug for. Det ærede Medlem Hr. Wilmann understregede positivt, at han troede, der vilde være Brug for disse Penge. Der er saavel fra det ærede Medlem Hr. Wilmann som fra det ærede Medlem Hr. Henningsen peget paa, at der var en Ting, som savnedes i den Begrundelse, hvormed den højtærede Finansminister havde anført, at han havde Brug for disse Midler, nemlig Arbejdsløsheden. Jeg synes, det er med Urette, at de to ærede Medlemmer har savnet dette Led indenfor den Ramme af Begrundelser, som den højtærede Finansminister har nævnt; thi jeg synes, at det er positivt udtalt fra Regeringens Side saavel under Finanslovforslagsbehandlingen som ogsaa under Omtalen af de Reforme, Finansministeren har nævnt som Motivering til de Forslag, vi her behandler. Lad mig nævne Boligbyggeriet, lad mig nævne Jordarbejde og Vejarbejde, som er nævnte ogsaa af den højtærede Trafikminister under Finanslovforslagsbehandlingen. Alt dette peger netop paa, at der vil blive gjort det yderste for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Jeg vil bede ogsaa det ærede Medlem Hr. Wilmann være forvisset om, at det vil være mit Parti magtpaaliggende at gøre det yderste for at skaffe arbejdsløse Arbejde i den kommende Vinter.

Baade fordi det er erkendt, at Pengene er der Brug for, fordi man ikke har haft principielle Indvendinger at gøre mod Lovforslagene, og fordi jeg tror, at naar man vil tænke tilbage paa de Udtalelser, der er brugte, vil man ogsaa finde dette Spørgsmaal taget med ind paa den Plads, det fortjener, vil jeg forvente og haabe, at det maa lykkes at gennemføre disse Lovforslag i det væsentlige i den Skikkelse, hvori de er forelagte os, og indenfor det Tidsrum, Finansministeren venter det.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann nævnte en Nedsættelse, som Landsoverskatteraadet har foretaget. Jeg har ikke Tilfældet præsent, men jeg kan oplyse, at det er en Regel, at vi betragter Erhvervsindtægten som væsentlig nedsat, naar Manden dør, og finder det rimeligt at give et tilsvarende Nedslag ogsaa i Skatten. Naar der ikke foreligger specielle Forhold, der taler for Forhøjelse eller Nedsættelse, er vi i Landsoverskatteraadet tilbøjelige til at anslaa en saadan Families Indtægt som blivende forringet med Halvdelen ved Mandens Død. Det ærede Medlem har vel nok tænkt paa Skattelovens § 9, der sætter det foregaaende Aars Indtægt som Maalestok for Skattens Beregning. Jeg skal indrømme, at det er en Regel, som vel i øvrigt er ufravigelig, men jeg maa dog sige, at denne Regel har til Forudsætning den Betragtning, at den skattepligtiges Indtægt saa nogenlunde er regelmæssig den samme saavel i det Aar, der ligger forud for Skattens Erlægning, som i det Aar, i hvilken Skatten erlægges. Naar der foregaar væsentlige Forskydninger heri — og det synes jeg sker, naar der i en skatteretlig Enhed sker Dødsfald af den erhvervsdrivende Mand — synes jeg, at det bør give sig Udslag ved Skattens Beregning. For øvrigt er der ogsaa tænkt paa dette i Skattelovens § 23, sidste Stykke, hvor der nævnes, at naar særlige Forhold taler derfor, kan Nedsættelse finde Sted, og i Vejledningen er der udtrykkelig tilføjet, at som særlige Forhold, der kan komme i Betragtning til at skaffe vedkommende Lempelse, kan foruden de i Loven nævnte endvidere fremhæves et væsentligt Misforhold mellem vedkommendes Indtægt i det Aar, efter hvilket Skattens Størrelse bestemmes, og Indtægten i det Tidsrum, for hvilket Skatten lignes. Jeg forventer, at det ærede Medlem deraf vil indse, at der dog er en vis Rimelighed i det, som ligger til Grund for Landsoverskatteraadets Afgørelse af dette Spørgsmaal.

Saavel det ærede Medlem Hr. Wilmann som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har omtalt Friaktier. Den højtærede Finansminister har besvaret Spørgsmaalet, og jeg skal om det kun sige, at ogsaa jeg vil advare imod at gaa videre, thi i Almindelighed vil jeg ikke anse det for heldigt, at man i Skattelovene begunstiger eller ligefrem opfordrer til Uddeling af Friaktier. En saadan Udvanding af Aktiekapitalen, som maaske i nogle Tilfælde kan være sket for at skjule Udbyttet, kan i sine Virkninger blive en Tynge for det paagældende Selskab i Retning af fremtidig Forrentning.